τὸ φορτίον φέρῃ τῇ ἀδηλίᾳ τῆς σωτηρίας, τὸ
βεβαίαν ταύτην εὑραμένου πολλῷ λείπεται. Πλὴν
ἀλλ' οὐ τηλικαύτης δόξης ἄξιος Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ὡς
καὶ συλλαλεῖν αὐτοὺς αὐτῷ, καὶ ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν δόξαν
καὶ τὴν ἔξοδον, ἆρα σὺ τούτους οὐ φρίττεις κωμῳδεῖν
ἀλλ' εἰς πονηρὰν ἐλαύνεις ἀρχήν; Τίς δ' αὐτὸν ἐκά-
λει καὶ χρεία, ἀγαθὸν ὄντα, καὶ ἀγαθότητος πηγήν, τοὺς
οὐκ ὄντας μετ' αὐτοῦ, ἡλικίᾳ δὲ συμφυεῖς, τοῖς τε ἄλ-
λοις, ἃ προείρηται, τιμᾶν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν μετακλή-
τους ποιεῖν? Οὐδὲ ~~[illegible]~~ γὰρ ἐκείνῃ γνώμῃ παρῆσαν ποθὲν
(οὐδὲ γὰρ ~~ἦσαν~~) ~~ἀλλὰ~~ τὸν μὲν αὐτὸς ἐξ ᾅδου ἀνασπῶν,
τὸν δὲ ἐκ μεταρσίων τε καὶ φθορᾶς ἐλευθέρων μετάγε
σκηνωμάτων ἐξῳκειοῦτό τε, καὶ συνῆπτεν αὐτοὺς ἑαυ-
τῷ. Καὶ οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλά γε καὶ ὁ πατὴρ ἄνωθεν
παρόντων τῶν ἀλλοτρίων, ὡς δὴ τοῦ ἀλλοτρίου φασί,
νεφέλην φωτὸς διετάννυεν ἐπισκιάζουσαν αὐτοὺς, καὶ
„ φωνὴν ἐκ τῆς νεφέλης ἀφίει λέγουσαν· οὗτός ἐστιν ὁ
„ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Αὐτοῦ ἀκούετε.
Τοὺς μὲν τηλικούτου θεάματος ἐπόπτας καὶ μύστας καὶ μυ-
σταγωγοὺς, ἆρα οὐ διὰ πάσης προσῆκεν ἄγειν τιμῆς,
οἷς λόγος ἐστὶν ὁπόσου καὶ πράξεων καὶ κρίσεων τῶν δε-
σποτικῶν; Ἀλλὰ γὰρ ὁ σωτὴρ καὶ πάντα σοφίας
πλούτῳ καὶ φιλανθρωπίας καὶ κράτιων καὶ προσδεχό-
μενος, τῶν παίδων τοῖς ὕμνοις, οὓς τὰ παράδοξα
τῶν ἔργων εἰς εὐφημίαν ἐκίνει δορυφορούμενος, ἐπεὶ
τῶν Ἰουδαίων ἡ πώρωσις καὶ σκληροκαρδία εἰς δια-
γογγυσμοὺς ἐξερριπίζετο, οὐκ ἀλλαχόθεν αὐτοὺς ἐπιπλ

τῶν

Οὐδὲ

C. μετάγων